

Mál nr. 189/2019**M og
V v/ innbrotsþjófnaðarliðs innbústryggingar.****Ágreiningur um rétt félags til að skerða eða fella niður bætur vegna rangrar
upplýsingagjafar við tjónsuppgjör.****Gögn.**

Málskot, móttakið 28.5.2019, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 11.6.2019, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Eftir hádegi 25. október 2018 tilkynnti M til lögreglu um að brotist hafi verið inn í íbúð hennar við nánar tilgreinda götu í Reykjavík. Lögregla kom á vettvang og gerði skýrslu um málið sem fékk númerið 007-2018-072693 í málaskrá lögreglunnar. Í skýrslunni kom fram að búið hafi verið að sparka upp útidyrhurð og stolið þaðan ýmsum innbúsmunum.

Samkvæmt skýrslu lögreglunnar frá 13. nóvember 2018 í sama máli, nr. 007-2018-072693, mun M hafa mætt þennan sama dag á lögreglustöð til að veita viðtöku ellefu nánar tilgreindum munum sem áttu að hafa horfið úr innbúi M við innbrotið.

M hefur í gildi innbústryggingu hjá V sem m.a. felur í sér innbrotsþjófnaðartryggingu. Hinn 19. nóvember 2018 tilkynnti M um innbrotið til V og í tilkynningunni voru taldir upp í 21 lið ýmsir búsmunir auk barnafata sem M kvað að hafi verið stolið í innbrotinu. Við samanburð á tilgreiningu þeirra muna sem getið er í tjónstilkynningunni og lista yfir þá muni sem M fékk afhenta hjá lögreglu 13. sama mánaðar má sjá að í allnokkrum tilvikum er um sömu muni að ræða. Með því að tilgreina í tjónstilkynningunni 19. nóvember ýmsa muni sem hún hafði þá þegar endurheimt telur V að M hafi af ásetningi gert kröfu um hærri bætur en hún átti rétt til. Með tölvubréfi 3. janúar 2019 til M tilkynnti V að með vísan til 2. mgr. 47. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga væri bótaréttur hennar fallinn niður.

Í tölvubréfi 26. febrúar 2019 til V kvað lögmaður M að svo hafi virst sem um misskilning hafi verið að ræða þar sem einnig hafi verið brotist inn í bifreið M 12. nóvember 2018 og hún hafi verið að tilkynna um bæði tjónin með tjónstilkynningunni til V 19. nóvember 2018, en þeir munir sem lögreglan afhenti 13. nóvember hafi verið úr innbrotinu í bifreið M.

Álit.

Samkvæmt 2. mgr. 47. gr. laga um vátryggingarsamninga fellur niður allur réttur vátryggðs til bóta vegna tiltekins vátryggingaratburðar ef hann veitir af ásetningi rangar eða ófullnægjandi upplýsingar sem hann veit eða má vita að leiða til þess að hann fær greiddar bætur sem hann á ekki rétt til. Sé háttsemi vátryggðs ekki alvarleg, hún varði aðeins lítinn hluta kröfunnar eða sérstakar ástæður mæla með getur hann þó fengið bætur að hluta.

Samkvæmt tjónstilkynningu M 19. nóvember 2018 var einungis tilkynnt um tjón vegna eins tjónsatburðar, þ.e. innbrotsins í íbúð hennar 25. október 2018. Í tilkynningunni er hvergi minnst á innbrot í bifreið hennar 12. nóvember 2018. Af skýrslum lögreglu er ljóst að munir þeir sem afhentir voru 13. sama mánaðar voru vegna innbrotsins í íbúð M. Engin gögn, svo sem lögregluskýrslur, liggja fyrir um innbrot í bifreið M, en samkvæmt gögnum málsins virðist fyrst hafa verið minnst á það innbrot í fyrrgreindu tölvubréfi lögmanns M til V 26. febrúar 2019, nærri tveimur mánuðum eftir að V hafði hafnað bótaskyldu.

Eins og mál þetta liggur fyrir verður að telja að allar staðhæfingar um innbrot í bifreið M séu úr lausu lofti gripnar. Verður því slegið föstu að munir þeir sem M fékk afhenta hjá lögreglu 13. nóvember 2018 hafi horfið í innbrotinu í íbúð hennar 25. október 2018. Hinir afhentu munir voru því að nokkru leyti þeir sömu og tilgreindir voru á listanum í tjónstilkynningunni til V, en þó alls ekki allir. Hvað sem því líður verður af gögnum málsins ekki annað ráðið en hún hafi tilgreint á listanum ýmsa muni

sem hún hafði þegar endurheimt hjá lögreglu og þannig vísvitandi veitt rangar upplýsingar um tjónið sem hún vissi eða mátti vita að myndi leiða til þess að hún fengi hærri bætur en hún átti rétt til. Háttsemi M telst vera alvarleg og varðar talsverðan hluta þeirrar kröfu sem hún hafði gert. Ekki eru heldur fyrir hendi neinar sérstakar ástæður að öðru leyti sem geta mælt með því að hún eigi rétt til bóta að hluta. Réttur hennar til bóta úr innbústryggingunni telst því hafa fallið niður.

Niðurstaða.

M, á ekki rétt á bótum úr innbrotspjófnaðarlið innbústryggingar hjá V.

Reykjavík, 28. júní 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.